

לאורך הנחל הנעלם

טיול כיפי בנחל אלכסנדר

היה נחל?

ברישקש שבהודו פגשתי בד"ר גיא, הומאופת, שגלימתו הסמרטוטית הפכה אותו כמו ראש לקבצנים. אלמלא הוצג בפניי כדוקטור-הומאופת היה ראוי לנדבת רופי או שניים. עיניי הביעו כנראה את תחושת, ולפתע שאל אותי: לשם מה הטילאק או הטיקה (הנקודה הצבעונית, לרוב אדומה, שעל המצח)? אמרתי מה שידעתי, והוא היה מנומס מכדי ללגלג, והשיב לשאלתו: זו העין השלישית, עין התבונה. היא נועדה להזכיר לכולנו, שמראה עיניים הוא רק מראה עיניים. אין הוא הדבר האמיתי. תפקיד ה"עין" להסיר את צעיפי האשליה. המציאות אינה אלא אשליה. היא מה שאתה רואה ולא מה שהיא באמת. הוא כמו רצה לומר: אל תשפוט אותי לפי לבושי או מראיתי. הודיתי לו במילים ונזפתי בי במחשבה.

המטופחות. הגדה האחת טופלה והאחרת הושארה בצורתה הטבעית. סכרוני מדרגה יצרו מיני מפלונים, שנועדו לחמצן את המים המזוהמים. הקצף הלבן והסמיך מעיד שעוד יש מה לשפר.

כן, ראינו גם את מרבצי הצב הרך - אטרקציה חינוכית לכל המשפחה. וכך התנהלנו בנחת מערבה, אל חוף הזהב של כפר ויתקין ומכמורת. חלפנו על פני חירבת סמארה. ראינו את מיקומו המשוער של נמל האבטיחים *מינת אבו-זבורה. אבטיחי השרון הובאו על גב גמלים או צפו על רפסודות עם הזרם עד לנמל הזעיר, שם הועמסו על מפרשיות כדי להמתיק את החך של בני המזרח התיכון.

והנה, בנקודת המפגש שבין הנחל לים, בשפך האלכסנדר, עמדתי מופתע ומסוקרן.

עכשיו תשאלו: איך "הפינה החמה" הוליכה אותי להודו? ובכן, טיילתי עם חברות הטיולים שלי לאורך אפיקו התחתון של נחל אלכסנדר. כן, הנחל שחולפים מעליו ביעף בדרך אל- או מ-, בין כפר ויתקין למכמורת. במושגים של ארצנו הקטנה והיפה, הוא נהר: רחב, מרשים. פעם היו מימיו עכורים עד סירחון, וכיום הוא אתר טיולים נעים ומהנה. טיילנו בקטע שבין כביש 4, ליד קיבוץ מעברות, ועד לים. יופי של טיול ביופי של נוף. שבילים מתפתלים בין מדשאות ובוסתני פרי: תותי עץ שחורים ולבנים, פרי הדר למיניהו, עצי תאנה וגפנים. טיילים רבים: על אופניים, על סוסים, על הרגליים. ציוצי ציפורים פינקו את האוזניים. רוח נעימה ליטפה את הפנים. ממש חגיגה. אווירה שבתית גם ביום חול. גשרים שונים חיברו בין שתי גדות הנחל

אז מה? התעלומה (שיש לה הסבר) אינה פוגמת בהנאה אלא מעוררת את הסקרנות, וגם זה משהו.

דודו דיין

צבים מתחדנים.

נהר הקרוי נחל